

168.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 15 marca 1934 r.

o biurach pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia.

Na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zniesieniu państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 621) zarządza się co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Fundusz Bezrobocia wykonywa pośrednictwo pracy przez biura pośrednictwa pracy i instytucje zastępcze, wymienione w art. 5 ust. 1 roz-

porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 621).

(2) Pośrednictwo pracy robotników portowych w Gdyni wykonywa Fundusz Bezrobocia przez Biuro Pośrednictwa Pracy dla robotników portowych w Gdyni, którego organizację i tryb postępowania określi osobne rozporządzenie.

§ 2. (1) Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia ustala liczbę biur pośrednictwa pracy, ich siedzibę i terytorjalny zakres działania.

(2) Dla poszczególnych okręgów terytorjalnych lub dla poszczególnych zawodów Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia może tworzyć biura pośrednictwa pracy bądź ich oddziały lub ekspozytury.

(3) Uchwały, powzięte w sprawach, wymienionych w ustępach poprzednich, wymagają zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej. Wykazy utworzonych biur pośrednictwa pracy ogłaszane będą w „Monitorze Polskim”.

(4) W dalszych paragrafach rozporządzenia niniejszego biura pośrednictwa pracy, ich oddziały (ekspozytury) będą oznaczane wyrazem: „biuro”.

II. Zakres działania.

§ 3. Biura wykonywują czynności w zakresie dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. Nr. 11, poz. 127), dekretu Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urzęd. Nr. 29, poz. 93), uzupełnionej ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 586), ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649), rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 14 października 1921 r. o państwowych urzędach pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 687) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 162) oraz w zakresie innych ustaw i rozporządzeń, które wymienia osobne rozporządzenie, wydane na podstawie art. 2 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 621).

§ 4. (1) W szczególności do zakresu działania biur należy:

1) prowadzenie rejestracji, ewidencji i kontroli poszukujących pracy dla celów: pośrednictwa pracy oraz zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

2) pośrednictwo pracy dla poszukujących pracy w kraju i zagranicą;

3) prowadzenie clearing'u pracy;

4) poradnictwo zawodowe i przeszkolenie zawodowe bezrobotnych;

5) wydawanie poszukującym pracy zaświadczeń wymaganych:

a) do korzystania z ulg taryfowych na kolejach państwowych;

b) do uzyskania ulg podatkowych;

c) do korzystania z moratorium mieszkaniowego;

d) do uzyskania dalszego leczenia w ubezpieczalniach społecznych po ustaniu stosunku pracy, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia;

e) do uzyskania świadczeń zabezpieczeniowych poza granicami kraju;

f) dla innych celów, dotyczących pomocy bezrobotnym;

6) przyjmowanie zgłoszeń miejsc wolnych i nowoobsadzonych, dokonywanych przez zakłady pracy zgodnie z rozporządzeniem, wydanym na podstawie art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555);

7) czuwanie nad przestrzeganiem wykonywania przez zakłady pracy obowiązków, wynikających z przepisów ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 669), w zakresie zatrudnienia inwalidów wojennych i wojskowych;

8) zbieranie i zestawianie materiałów statystycznych, dotyczących podaży i popytu pracy;

9) przyjmowanie zgłoszeń o zasiłki z Funduszu bezrobocia oraz zawiadamianie o przyznaniu lub odmowie przyznania zasiłku;

10) załatwianie zameldowań robotników o uchylaniu się pracodawcy od wydawania zaświadczenia o ustaniu ostatniego zatrudnienia;

11) zawiadamianie właściwego obwodowego biura lub właściwej ubezpieczalni społecznej o odmowie przyjęcia przez bezrobotnego proponowanej pracy oraz o okolicznościach, powodujących wstrzymanie, lub utratę świadczeń;

12) kwalifikowanie bezrobotnych na roboty publiczne;

13) udzielanie informacji o krajowych stosunkach zarobkowych;

14) współdziałanie z powiatową władzą administracji ogólnej w sprawie zwalczania nielegalnego pośrednictwa pracy oraz w sprawach zarobkowych i społecznych biur pośrednictwa pracy;

15) załatwianie spraw emigracyjnych, zleconych osobnymi zarządzeniami Ministra Opieki Społecznej.

(2) Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia ustala przy tworzeniu oddziałów (ekspozytur), jakie z wyszczególnionych w ustępie poprzednim czynności wykonywać będą oddziały (ekspozytury) dla poszczególnych okręgów terytorjalnych lub dla poszczególnych zawodów.

III. Tryb urzędowania.

§ 5. (1) Biuro obowiązane jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca pracy, dokonane ustnie, telefonicznie lub pisemnie z wyjątkiem zgłoszeń, zawierających zaofiarowanie pracy, sprzecznej z porządkiem publicznym, ustawą lub dobremi obyczajami.

(2) Przyjęcie zgłoszenia wolnego miejsca pracy winno być dokonane w sposób, który określa instrukcja Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia o czynnościach biur, zatwierdzona przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 6. (1) Każdy poszukujący pracy, zgłaszający się do biura w godzinach urzędowych, podanych do wiadomości publicznej, winien być zarejestrowany zgodnie z przepisami instrukcji Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia o czynnościach biur.

(2) Przy rejestracji biuro może wymagać od poszukującego pracy udzielenia szczegółowych informacji osobistych, udowodnienia posiadanych kwalifikacji i przedstawienia świadectw z poprzednich miejsc pracy.

§ 7. (1) Biuro zalicza poszukującego pracy do zawodu, w jakim pragnie otrzymać pracę, na podstawie przedstawionych świadectw, a w braku ich lub w razie jakichkolwiek wątpliwości, na zasadzie przeprowadzonego sprawdzenia kwalifikacji.

(2) W miejscowościach, w których czynne są poradnie psychotechniczne, należy, w miarę możliwości, uwzględniać wskazówki tych poradni przy zaliczaniu młodocianych do poszczególnych zawodów.

§ 8. Biuro obowiązane jest do kontroli poszukujących pracy w terminach i w sposób, wskazany w instrukcji Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia o czynnościach biur.

§ 9. (1) Przy wykonywaniu pośrednictwa pracy, biura obowiązane są postępować zgodnie z przepisami instrukcji Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia o czynnościach biur, oraz stosować następujące zasady:

1) mogą być pośredniczeni tylko ci poszukujący pracy, którzy pozostają w ewidencji biura i zażądali przepisom o kontroli;

2) przy kierowaniu na wolne miejsca rozstrzygają:

- a) kwalifikacje oraz zdolność zawodowa i fizyczna poszukującego pracy;
- b) stan bezrobocia;
- c) stan rodzinny, z tem, że przy równych kwalifikacjach, pierwszeństwo mają żywiciele rodzin, t. j. osoby, posiadające na swem wyłączeniem utrzymaniu żonę, dzieci w wieku do lat 18 lub niezdolnych do pracy wstępnych i zstępnych;
- d) szczególne zasługi położone dla Państwa (przy równych kwalifikacjach i stanie rodzinnym pierwszeństwo mają osoby szczególnie zasłużone przy odbudowie Państwa);
- e) przy równych warunkach (kwalifikacje, stan bezrobocia, stan rodzinny i szczególne zasługi dla Państwa), kolejność, w jakiej poszukujący pracy są zarejestrowani.

(2) Przed skierowaniem poszukującego pracy na wolne miejsce, biuro winno dokładnie poinformować go o warunkach zadeklarowanych przez pracodawcę, stwierdzić czy kandydat posiada wymagane w zgłoszeniu kwalifikacje oraz czy przyjmuje zaoferowane warunki pracy.

(3) Dowodem, stwierdzającym, że kandydat został skierowany przez biuro na wolne miejsce pracy po zapoznaniu się z warunkami pracy i płacy, jest karta polecająca biura.

(4) Pracodawcy przysługuje prawo wyboru kandydatów oraz prawo żądania, aby biuro skierowało nowych kandydatów.

(5) W wypadku zgłoszenia wolnego miejsca pracy przez zakład pracy, objęty strajkiem lub lokautem, biuro ogranicza się do podania tego zgłoszenia do wiadomości publicznej, z zaznaczeniem faktu strajku lub lokautu, nie podejmując żadnych innych czynności.

§ 10. (1) Kierownik biura ma prawo, a na wyraźne żądanie poszukującego pracy, jest obowiązany udzielić mu otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących specjalnych warunków wolnego miejsca pracy, które mogą mieć znaczenie dla poszukującego pracy.

(2) Kierownik biura ma również prawo, a na wyraźne żądanie pracodawcy, jest obowiązany udzielić mu otrzymanych urzędowo informacji, dotyczących takich specjalnych właściwości poszukującego pracy, które mogą mieć poważne znaczenie przy określeniu, czy kandydat będzie odpowiedni na wolne miejsce pracy, zwłaszcza jeżeli warunkiem objęcia pracy jest zamieszkanie w domu pracodawcy.

(3) Niedopuszczalne jest, z wyjątkiem przypadków, wymienionych w poprzednich ustępach, przedstawianie poszukującego pracy w sposób niekorzystny wobec pracodawcy, oraz przedstawianie pracodawcy w sposób niekorzystny wobec poszukującego pracy.

§ 11. (1) W razie zgłoszenia przez poszukującego pracy chęci przeniesienia się na zamieszkanie na obszar innego biura, biuro, na którego obszarze poszukujący pracy zamieszkuje, obowiązane jest wydać mu przekaz, uprawniający do zarejestrowania i skierowania do pracy w nowym miejscu zamieszkania.

(2) Zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej, w razie wyjątkowych warunków gospodarczych, może być nakazane wstrzymanie, na ściśle określony czas, wydawania przekazów do niektórych miejscowości w kraju.

IV. Organizacja i administracja.

§ 12. Do zakresu działania zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia, którego organizację, skład i sposób wyboru, określa art. 19 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) oraz regulamin Zarządu Głównego i zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 22, poz. 166) należy:

1) ogólne kierownictwo i nadzór nad działalnością biura w ramach przepisów o pośrednictwie pracy, rozporządzeń, zarządzeń i instrukcji ministerjalnych, oraz instrukcyj i zarządzeń organów centralnych Funduszu Bezrobocia;

2) czuwanie nad wpływem opłat za pośrednictwo;

3) przedsięwzięcie środków, mających na celu regulowanie wszelkiego rodzaju pośrednictwa pracy na obszarze obwodu biura oraz ustalanie metod współdziałania pomiędzy biurem, a zawodowcami organizacjami pracowników i pracodawców;

4) powierzenie niektórych czynności biur związkom samorządowym lub instytucjom prawnopublicznym;

5) popularyzowanie działalności biur.

§ 13. (1) Do obowiązków przewodniczącego zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia należy:

1) wykonywanie w imieniu zarządu obwodowego czynności, przewidzianych w § 12 pkt. 1, w szczególności — wydawanie decyzji w zakresie § 4 ust. 1 pkt. 5 i §§ 5, 6, 7 i 10;

2) mianowanie, zwalnianie i zawieszanie w czynnościach personelu biura w ramach pełnomocnictw, udzielonych przez przewodniczącego Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, bądź zgłaszanie wniosków w tych sprawach do przewodniczącego Zarządu Głównego;

3) nadzór służbowy nad urzędnikami i niższymi funkcjonariuszami biura;

4) podpisywanie korespondencji (aktów i pism);

5) upoważnianie urzędników biura do podpisywania korespondencji;

6) upoważnianie kierownika biura do działania w imieniu przewodniczącego zarządu;

7) przyjmowanie zażaleń na nieprawidłową działalność biura;

8) powoływanie i rozwiązywanie komisji doradczych.

(2) Na czele biura stoi kierownik biura, działający w ramach upoważnienia, udzielonego przez przewodniczącego.

§ 14. (1) Celem współdziałania przy wykonywaniu czynności pośrednictwa pracy z organizacjami pracodawców oraz zrzeczeniami pracowniczymi mogą być tworzone przy biurach komisje doradcze.

(2) Komisje doradcze powołuje i rozwiązuje przewodniczący zarządu obwodowego.

(3) W skład komisji doradczej wchodzi:

1) przedstawiciel biura, jako przewodniczący,

2) przedstawiciel inspekcji pracy,

3) przedstawiciele pracodawców,

4) przedstawiciele pracowników.

(4) Przedstawiciele pracodawców i pracowników powołuje przewodniczący zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia z pośród organizacji pracodawców i zrzeszeń pracowników, działających na obszarze biura, w ilości zależnej od swego uznania.

V. Obowiązki poszukujących pracy.

§ 15. (1) W ciągu całego czasu poszukiwania pracy, poszukujący pracy, zarejestrowany w biurze winien, pragnąc pozostać w ewidencji tego biura, powiadomić biuro przynajmniej jeden raz w każdym miesiącu kalendarzowym, że w dalszym ciągu poszukuje pracy.

(2) Jeśli poszukujący pracy nie zawiadomił biura o dalszym poszukiwaniu pracy, biuro skreśla go z ewidencji.

§ 16. (1) Bezrobotni, pobierający zasiłki na mocy ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 58, poz. 555), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649), winni stosownie do postanowień §§ 15 i 16 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 lipca 1932 r. o postępowaniu przy przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków dla bezrobotnych (Dz. U. R. P.

Nr. 58, poz. 556) zgłaszać się osobiście raz w tygodniu do właściwego biura w terminach wyznaczonych przez biuro celem stwierdzenia, że są bez pracy i oświadczenia gotowości przyjęcia zaofiarowanej pracy.

(2) Bezrobotny, który z przyczyn nieuzasadnionych zaniechał obowiązku zgłoszenia się do kontroli, wymienionej w ust. 1, może być pozbawiony zasiłku na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., na czas do 10 dni.

§ 17. (1) Bezrobotni, korzystający ze świadczeń z powodu braku pracy na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 231), ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229), oraz rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 349) i z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 794), winni stosownie do postanowień §§ 28-31 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 czerwca 1930 r. o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 459) zgłaszać się osobiście w połowie i w końcu każdego miesiąca pozostawania bez pracy do właściwego biura, w terminach wyznaczonych przez biuro celem stwierdzenia, że są bez pracy i oświadczenia gotowości przyjęcia zaofiarowanej odpowiedniej pracy.

(2) Bezrobotny, zgłaszający się do kontroli wymienionej w ust. 1 w końcu miesiąca pozostawania bez pracy, winien stwierdzić własnoręcznym podpisem na przedstawionej mu deklaracji, że przez cały ubiegły miesiąc pozostawał nieprzerwanie bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniej pracy.

(3) Każde niezachowanie wyznaczonych terminów zgłaszania się do kontroli winno być przez bezrobotnego pracownika umysłowego usprawiedliwione niezwłocznie po ustaniu przeszkody. Bezrobotny, który z przyczyn nieuzasadnionych zaniechał obowiązku zgłoszenia się do kontroli, może być na podstawie art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r., pozbawiony świadczeń z powodu braku pracy na przeciąg 1 miesiąca, w razie zaś ponownego zaniechania tego obowiązku — na przeciąg 3 miesięcy.

§ 18. Bezrobotny pracownik umysłowy lub robotnik, korzystający ze świadczeń z powodu braku pracy, obowiązany jest stawić się w biurze na każde wezwanie biura, mające na celu skierowanie go na odpowiednie wolne miejsce pracy.

§ 19. Poszukujący pracy, nie jest obowiązany przyjąć pracy, ofiarowanej przez biuro, jednakże winien podać przyczyny odmowy. Względem osób, pobierających zasiłki na wypadek braku pracy, mają zastosowanie przepisy o obowiązku przyjęcia odpowiedniej pracy (art. 15 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych).

§ 20. (1) Bezrobotni pracownicy umysłowi i robotnicy obowiązani są pod rygorem utraty prawa do świadczeń z powodu braku pracy zgłaszać się z kartą polecającą biura do każdego wskazanego przez biuro pracodawcy, celem omówienia z nim bliższych warunków pracy

(2) O rezultacie pośrednictwa bezrobotny pracownik umysłowy winien zawiadomić biuro, zwracając kartę polecającą w ciągu trzech dni od chwili doręczenia mu tej karty, nie wliczając w to czasu podróży do miejsca zaofiarowanej pracy i ewentualnej podróży powrotnej.

(3) Bezrobotny robotnik, w razie niedojścia do skutku umowy o pracę, winien zwrócić się do pracodawcy o stwierdzenie na karcie polecającej przyczyn nieprzyjęcia go i następnego dnia kartę zwrócić do biura.

§ 21. (1) Bezrobotny robotnik, korzystający ze świadczeń z powodu braku pracy, winien pod rygorem utraty prawa do pobierania świadczeń (art. 16 pkt. b ustawy z dnia 18 lipca 1924 r.) zawiadomić właściwe biuro:

1) o otrzymaniu pracy zarobkowej, choćby krótkotrwałej, przez niego samego lub przez którąkolwiek z osób, zaliczonych w myśl art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia do jego rodziny;

2) o śmierci którejkolwiek z osób, zaliczonych w myśl art. 13 tej ustawy do jego rodziny lub o zapewnieniu jej utrzymania przez osobę trzecią.

(2) Zawiadomienie to powinno być dokonane najpóźniej w dniu najbliższej wypłaty zasiłku.

VI. Przepisy finansowe.

§ 22. Wszystkie świadczenia biur w zakresie pośrednictwa pracy są dla poszukujących pracy i wychodźców bezpłatne.

§ 23. (1) Pracodawca obowiązany jest tytułem opłaty za pośrednictwo uiścić niezwłocznie w razie przyjęcia do pracy za pośrednictwem biura:

1) artysty widowiskowego — 5% wynagrodzenia tego artysty za okres przewidziany w umowie o pracę, jednak nie dłuższy niż miesięczny;

2) służby domowej — 2 zł od osoby;

3) pracowników wszystkich innych kategorii:

a) przy przyjęciu od 1 do 5 pracowników — 50 groszy od każdego przyjętego pracownika,

b) przy jednoczesnym przyjęciu do pracy od 5 do 20 pracowników, z pośród osób zapotrzebowanych przez pracodawcę jednorazowo w biurze — 35 groszy od każdego przyjętego pracownika,

c) przy przyjęciu, w warunkach wymienionych w ust. 1 pkt. 3 lit. b, powyżej 20 pracowników — 20 groszy od każdego przyjętego pracownika.

(2) Pracodawca obowiązany jest zwrócić biuro rzeczywiste wydatki, poniesione w związku z czynnościami nie wchodzącymi w zakres normalnego urzędowania biura, a dokonanymi na wyraźne zlecenie pracodawcy. Do czynności tych należą: depesze i rozmowy telefoniczne międzymiastowe, roz-

jazdy urzędników biura w sprawach pracodawcy, oraz ogłoszenia w pismach.

(3) Instytucje państwowe, samorządowe i prawnopubliczne, zwracające się w charakterze pracodawców do biur oraz pracodawcy, przyjmujący do pracy za pośrednictwem biur inwalidów wojennych lub wojskowych, zgodnie z art. 58 i 59 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim wolne są od obowiązku wpłacania należności, przewidzianych w ust. 1.

§ 24. Wpłacający należności, wymienione w § 23 ustępy 1 i 2 otrzymują pokwitowanie z wpłaconej sumy.

§ 25. Dyrekcja Funduszu Bezrobocia na wniosek biura może zwolnić pracodawcę całkowicie bądź częściowo od zwrotu kosztów, wymienionych w § 23 ust. 1, jeżeli zatrudnienie bezrobotnego nastąpiło, jako wynik specjalnej akcji, mającej na celu zmniejszenie bezrobocia.

§ 26. Biuro może zażądać od pracodawcy wpłacenia sumy nieprzekraczającej 50 złotych, tytułem zaliczki na pokrycie ewentualnych należności, przewidzianych w § 23 ust. 2.

VII. Środki odwoławcze.

§ 27. Od decyzji zarządu obwodowego wydanych w zakresie § 4 ust. 1 pkt. 5 i §§ 5, 6, 7 i 10, przysługuje zainteresowanemu prawo odwołania się do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia w ciągu dni czternastu od daty doręczenia decyzji.

VIII. Przepisy przejściowe i wykonawcze.

§ 28. Działalność biur rozpocznie się z dniem ustalonym osobnym rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej, wydanem na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 621).

§ 29. Poszukujących pracy, zarejestrowanych w państwowych urzędach pośrednictwa pracy przed ich zniesieniem uważa się za zarejestrowanych w biurach pośrednictwa pracy, utworzonych na podstawie rozporządzenia niniejszego.

§ 30. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1925 r. w sprawie regulaminu dla państwowych urzędów pośrednictwa pracy (Monitor Polski Nr. 25, poz. 95);

2) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1925 r. w sprawie właściwości terytorjalnej państwowych biur i urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Monitor Polski Nr. 134, poz. 606);

3) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 sierpnia 1928 r., przekazujące Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy decyzje w sprawach, dotyczących działalności państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami w Warszawie (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 749);

4) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 grudnia 1923 r. w przedmiocie ustroju i zakresu działania parytetowych komisji doradczych przy państwowych urzędach pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. U. R. P. Nr. 136, poz. 1132) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 30 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 842);

5) Instrukcja, dotycząca wykonania rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. Ministra Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie ustroju i zakresu działania parytetowych komisji doradczych (Monitor Polski z 1924 r. Nr. 50, poz. 143);

6) Instrukcja do rozporządzeń Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 grudnia 1923 r. i z dnia 30 września 1924 r. (Monitor Polski z 1925 r. Nr. 124, poz. 556);

7) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 marca 1923 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników, poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 176) w brzmieniu rozporządzeń: Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 741) i Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345);

8) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia ulgowych opłat, pobieranych od pracodawców przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy za dokonane zapośredniczenia do pracy tytułem zwrotu kosztów kancelaryjnych, oraz ustanowienia terminu płatności wzmiankowanych opłat (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 405).

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*